

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

GAZETA "IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe un an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

Nr. 166.

Sâmbătă, 27 Iuliu, (8 August).

1885.

Brașov, 26 Iuliu (7 August) 1885.

Aseră se sêvêrși unul din actele, ce mereu se repetă de un șir de ani: întvederea împăraților Austro-Ungariei și Germaniei.

Acastă întvedere este considerată de către pressa din ambele imperii ca un viu semn, că alianța austro-germană întru nimic nu a slăbit, precum și că ea formăza basa politice externe a guvernelor din Viena și din Berlin.

Oficioșii numesc această politică: politica păcii, ba unii merg și mai departe, declarând alianța germană-austriacă de un stîlp al ordinii europene, având de scop a apăra pacea generală, tratatele și drepturile internaționale.

Frumosă țintă, nobilă născuță!

Cine nu dorește pacea și buna rânduială în țotă? Să ne întrebăm cu mâna pe inimă, decă poporele simt în adevăr și cum s'ar cuveni binefacerea păcii; decă se simt ele liniștite în munca, în stăruințele și aspirațiunile lor, pe cărarea progresului și culturii?

Pentru ca marea operă a păcii să fie perfectă, nu ajunge să cetim, că acum se îmbrățisează doi, acum trei împărați la întâlnirile lor cu ostentativă amicitie, ci credem că e de lipsă ca supușii credincioși ai unuia s'au ai altui potentat să fie pătrunși de sentimentul siguranței și mulțămirei, ce trebuie să deștepte într'înșii o asemenea stare de lucruri. Din nenorocire însă încrederea în actuala situațiune, ori cât de neturburată ni s'ar presenta, nu poate prinde nici rădăcină. Cetățenul iubitor de pace, se simte puțin încurajat în speranțele se prin raporturile lungi și detaliate despre întvederile monarchilor. Bine că e pace și că această pace poate să dureze câtva timp, dar ce va fi atunci, când ea nu se va mai pute susține? Așa se întrebă fiecare și nici unul nu crede într'o lungă durată a păcii, pentru că nici unul nu simte o ameliorare în dezvoltarea generală și individuală a poporelor. Sarcinile publice apasă așa de greu pe umerii lor, încât e cu neputință de a face pe omeni să credă, că de aici încolo va începe epoca păcii și siguranței în Europa.

Se asigură, că repetita întâlnire a monarchilor Germaniei și Austro-Ungariei este o garanție mai mult pentru pace. Der cei ce accentuează această atitudine de tare nu se gândesc în acele momente la aceea, că până acuma după fiecare întâlnire de monarchi, cronica n'a avut să înregistreze, decât numai sporiri ale bugetelor de război și ale sarcinilor miitare în general. Cum să ne putem bucura de pacea, de care avem parte aș, dacă ce se petrece cu noi și împrejurul nostru, ne aduce aminte de viitorul război, pe care în proporțiunea potențelor pregătiri ni-l închipuim foarte mare și înfricoșat?

Nu vrem să șicem cu acesta, că reînviata întvedere dela Gastein ar fi lipsită de orice importanță reală politică, cu țotă că monarchii n'au fost o companie de ministrii lor. Ce vom să constatăm este numai, că neîncrederea și nesiguranța ce domnesce aș nu numai în numele două state, ci în țotă Europa nu se va pute delatură cu totul, decât atunci, când vor încetă nesfârșitele înarmări și va începe desar-

marea. Pentru ca cetățenul să se simtă fericit și mulțămît, nu ajunge să aibă convicțiunea, că aș ori mâne nu va izbucni războiul cel mare, ci trebuie să fie scutit el însuși de turmentările ce i le cauză războiul cel mic, cu nenumăratele necazuri și griji, produse prin prea marea încordare a forțelor sale întru promovarea intereselor militarismului neroditor în continentul Europei.

Și noi dorim, ca bune și folositoare să fie urmările întâlnirii din Gastein, precum și ale întâlnirii, ce se asigură, că o vor avea monarchul nostru și al Rusiei țot pe pământ austriac. Dar pacea ce o vor întări ei între ei nu ne va ticni, cât timp rōdele muncii noastre țilnice vor fi consumate cea mai mare parte în contul viitorului război.

Francia și Germania.

Vorbind despre cunoscutul articol din „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ la adresa Francei, țiarele franceze exprimă felurite păreri: „Journal des Debats“ crede, că articolul a fost scris, pentru a produce impresiune asupra Germaniei, pentru ca să potă fi ridicate sarcinile militare. Aceeași părere o are și „Figaro“ și „EVENEMENT.“ „Matin“ crede, că acesta-i o manevră, pentru a pregăti evoluțiunea diplomatică a Germaniei, ce se planuește în cazul venirii la putere în Anglia a unui guvern Tory. De n'ar fi așa, țiarul german s'ar fi făcut de ris, purtând război cu morile de vânt. „Lanterne“ e sigură, că nici odată republica nu va purta un război ofensiv. „Gaulois“ se întrebă, de nu însămă articolul o sprijinire a lui Ferry. Inainte de alegeri Republica mereu aude venind din Germania astfel de sciri. Francia vrea pace; e destul de trist însă, că Germania i-aduce guvernului francez mereu aminte, că stă sub înalta-i supraveghere polițienescă. „La Liberté“ țice: O astfel de imputare vatămă simțul național. Francia vrea să fie drăpă, sinceră, chiar și față de învingătorii se, dar cu condiția, ca și ei să fie drept față de ea. O astfel de procedere vatămă demnitatea Francei și poate redeșteptă patimă, pe cari mulți se silesc să le înădușe. În țotul cazul presupunerile sunt false. „France“ se folosește de expresiuni violente. Crede că e cu cale, să se gătască Francia să întempe această atitudine a Germaniei. Unele țiare îl reproduc fără a face nici o observare, er „Republique Francaise“ nici nu îl reproduce.

Cestiunea afgană.

Marchisul Salisbury a declarat în camera lorilor, că Meruciacul are să rămân Afganilor, er Penjdehul Rusiei. Acesta s'a recunoscut de guvernul trecut. În privința defileului Zulficar el nu poate țice, că lucrurile s'au schimbat deosebit, de când au luat guvernul conservatorii.

„Noi susținem — țice Salisbury — că defileul Zulficar s'a promis Afganilor și pe temeiul acestei promisiuni lordul Dufferin a promis Emirului ca să-l păstreze. Noi ne ținem precum și pe Rusia legați prin această promisiune Rusia din contră nu consimte la acesta. Nu pot spune când vi se vor presenta notele schimbate; întârzierea are să se atribue dorinței ce are Rusia de a-și aduna mai multe informațiuni despre obiectul din certy. Ce privesc cestiunea, că ore avem intențiunea să ocupăm valea Pișin, e greu a răspunde, basându-se cestiunea pe o neînțelegere. Noi am ocupat deja valea Pișin, care nu este în posesiunea Emirului, ci aparține Angliei. Valea Pișin se va ocupa și mai tare cu timpul, deorece o necesitate imperioasă cere în țărirea graniței indice. Guvernul urmăresc această politică cât se poate de iute și energic. Nici o schimbare efemeră a situațiunei diplomatice nu ne va apate dela

cea-ce e absolut necesar pentru siguranța imperiului nostru indic. Nu este intențiunea noastră d'a ocupa pozițiunile strategice, în posesiunile Emirului, în țotă această cu un corp de observațiune. Emirul este un potentat independent și n'am putea face această fără consimțământul se; dar aș nici nu dorim această. Ce se poate întâmpla în anumite eventualități pe viitor, nu voesc să spun; vorbesc numai de prezent și țic, că guvernul indian n'a luat nici un astfel de proiect.

Din vorbele lui Salisbury rezultă, că cestiunea afgană nu e nicidecum limpede și că dacă în timpul de față există probabilitatea d'a se ajunge la o înțelegere, pentru viitor țot va rămânea o cestiune, care va provoca mari turburări.

Țiarele maghiare despre scrisoarea lui Trefort către Teutsch.

„Kolozsvari Közlöny“ scrie:

Ministrul Trefort are dreptate, că tinerii cari se duc dela gimnaziu direct la o universitate streină și nu se nutresc aci acasă nicidecum cu simțiminte patriotice puternice, departe de patriă și într'o atmosferă streină, nu se fac de loc accesibili pentru o căldură aderință la constituțiunea și organismul de stat al patriei ungare. Acesta întemeiază destulă idea suscitată de ministrul Trefort, de-a-și înființa superintendența săsescă o facultate teologică-filosofică. Scrisoarea ministrului Trefort o spune hotărît, că Sașii înzadar s'ar sburli în contra înființării unei academii, fiindcă acesta o cere interesul statului, precum și al fiecărui cetățen privat, apoi lățirea limbei legislațiunei și a administrațiunii poliglotte, și că în această privință malconțenii nu pot schimba nimic. Și acesta a țis'o ministrul cu atăt mai mult, că, precum celelalte confesiuni protestante din patriă au renunțat de bună voie la o parte a autonomiei lor bilaterale și garantate prin tractate de stat, în interesul supremației statului în educațiune, legislațiunea Ungariei nu va întârzi d'a restringe în aceeași măsură și autonomia superintendenței săsesc, dacă ea nu vrea să se acomodeze de bună voie organismului constituțional al Ungariei moderne.

Dar scrisoarea lui Trefort nu atinge mizeria principală a culturii profesorilor și preoților evangelic, care constă în aceea, că organismul autonom al acestui district bisericesc consideră catedrele de institutori la țote gimnaziile numai ca o țreptă la pragul preoției dotate cu venituri grase de despăgubire, așa că numai un ochiu al profesorului gimnazial săsesc în părțile ardelen este îndreptat la propria catedră de institutor, pe când celălalt ochiu se uită la postul cel bogat de preot. Din această cauză tinerii sași, fie profesori se preoți, numai de jumătate își pot împlini datoria. Acesta s'a dovedit la esamenile de profesori. Deja lipsa de exercițiu în limba maghiară pregătesc tinerilor o greutate extraordinară, căci după art. de lege 30 din 1883 stau un an la o universitate ungurescă fără folos, fiindcă nu înțeleg cursurile. Ce va fi când anii de favore vor trece și tinerii sași vor trebui să depună esamenile în limba unguresc? Ei, cari nu împlinesc postulatele normativului unguresc, nu vor pute susține esamenul, nici inaintea comisiunei esaminătoare celei mai îngăduitoare. Frênele educațiunei la țote gimnaziile săsesc sunt în mâna de fer a hierarchiei săsesc. În acest sistem zace și esplicarea, că preoții și institutorii sași formăza o falangă compactă față cu Ungaria constituțională.

Vom vedea ce răspuns vor da Sașii la scrisoarea lui Trefort, țice foia clușiană, căci Ungaria modernă nu poate schimba nimic din hotărîrea sa.

„Ellenzek“ se exprimă:

D. ministru Trefort a scris încă o scrisoare, în care dă d-lui superintendent Teutsch o lecțiune de patriotism. Asta-i corect și înțelept, dar fără succes. Când am cetit scrisoarea escelenței sale, ne-au venit în minte rușele arapului. Trefort încă a făcut același lucru, când propune superintendentului Teutsch să fie patriot se chiar să iubescă limba maghiară. Pagubă de cernela și

